

Kázeň z ev. večerných Služieb Božích v Bratislave (Zborová sieň, Legionárska 6),
6. 12. 2022, 18.00 h, UT po 2. adventnej nedeli; ES 11, 9, 420; ev.: Mt 25, 31 – 40

Matúš 25, 31 – 46: „³¹ Keď Syn človeka príde vo svojej sláve a všetci anjeli s Ním, posadí sa vtedy na trón svojej slávy. ³² I zhromaždia sa pred Neho všetky národy; a oddelí ich, ako pastier oddeľuje ovce od kozlov, ³³ a postaví si ovce sprava, kozlov však zľava. ³⁴ Vtedy povie Kráľ tým na pravici: Podďte, požehnaní môjho Otca, prijmite ako dedičstvo kráľovstvo, ktoré vám je pripravené od stvorenia sveta. ³⁵ Lebo hladný som bol, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť; prišiel som ako cudzinec, a prijali ste ma; ³⁶ bol som nahý, a zaodeli ste ma; bol som nemocný, a navštívili ste ma; bol som vo väzení, a prišli ste ku mne. ³⁷ Odpovedia Mu spravodliví: Pane, kedy sme Ťa videli hladného, a nasýtili sme Ťa, alebo smädného, a napojili sme Ťa? ³⁸ a kedy sme Ťa videli ako cudzinca, a prijali sme Ťa? Alebo nahého, a zaodeli sme Ťa? ³⁹ A kedy sme Ťa videli chorého alebo vo väzení, a prišli sme k Tebe? ⁴⁰ Odpovie im Kráľ: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. ⁴¹ Potom povie aj tým na ľavici: Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablovej a jeho anjelom. ⁴² Lebo hladný som bol, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; ⁴³ prišiel som ako cudzinec, a neprijali ste ma; bol som nemocný a vo väzení, a nenavštívili ste ma. ⁴⁴ Vtedy odvetia aj títo: Pane, kedy sme Ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako cudzinca alebo nahého, alebo nemocného alebo vo väzení, a neposlúžili sme Ti? ⁴⁵ Vtedy odpovie im: Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, mne ste neurobili! ⁴⁶ I pôjdu títo do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.“

Milí bratia a milé sestry!

Istý príbeh hovorí o múdrom Číňanovi. Roky obetavo slúžil štátu, no pritom schudobnel. Bol nútený požiadať guvernéra, aby mu požičal obilie. „Samozrejme“, povedal hodnostár, „hneď ako príde daň, ti dám 300 zlatých!“

Mudrcova tvár potemnela. Povedal guvernérovi: „Včera, som počul hlas, ktorý ma volal uprostred cesty. Otočil som sa a uvidel som rybu zmietať sa v kaluži vody koľajiska cesty, ktorou som sa viezol na voze.

„Čo tu robíš?“, spýtal som sa ryby.

Odvetila: „Som poddaná Východného mora. Mal by si vedro vody, aby si ma zachránil?“

„Dobre“, povedal som, „pôjdem za kráľom a požiadam ho, aby odklonil rieky na západ, aby ti voda mohla prísť v ústrety.“ Ryba sklamane povedala: „Som zbavená vody – svojho prirodzeného živlu a teraz bezmocná. Na záchranu mi stačí vedro vody. Ak mi chceš sľubovať odklonenie riek, môžeš ma rovno zahubiť.“

Guvernér pochopil, že mudrc nehovoril o sebe, ale o ňom – a jeho nedôslednosti – a bez odkladu mu vyhovel.

Čítali sme **podobenstvo o poslednom súde**. Pán Ježiš v ňom **zdôrazňuje práve nedôslednosť jedných a**

súdržnosť druhých. Ježiš kladie dôraz na spojenie medzi 2 neoddeliteľnými skutočnosťami: vierou, ktorú máme v sebe a vonkajšími skutkami, ktoré z nej vyplývajú.

V akejsi predtuče toho, čo sa stane po našej smrti, niektorým hovorí: „*Bol som hladný, a dali ste mi jesť; bol som smädný, a dali ste mi piť ... bol som nemocný, a navštívili ste ma.*“ Vstúpte do môjho Božieho kráľovstva.

Iným vraví: „*Hladný som bol, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť ... bol som nemocný, a nenavštívili ste ma.*“ Odídte odo mňa, zlorečení, nemáte miesto v nebeskom kráľovstve.

Obe skupiny ľudí zostanú v nemom úžase. Nechápu, čo urobili alebo čo neurobili Ježišovi, ktorý im potom hovorí: **Ako ste sa správali k blížnemu, tak ste sa správali ku mne.**

Podobenstvo o poslednom súde má 2 zvláštnosti.

1) **Na rozdiel od mnohých iných príbehov sa dá jednoducho vysvetliť.** Veď kto si nikdy pri čítaní niektorých biblických príbehov nepovedal: „Aké nejasné! – Nerozumiem tomu, čo text hovorí.“ V našom podobenstve je situácia iná. Jeho význam je jasný. **Pán Ježiš nás upozorňuje na dôležitosť nášho postoja k druhým.**

2) **Druhým znakom je, že každý: či je veriaci alebo neveriaci, môže súhlasiť s tým, čo tu Ježiš hovorí.** Vraví, že vzťah k Bohu sa prejavuje k ľuďom – k Jeho deťom.

Už spomenutý čínsky mudrc naznačil, že **nestačí súhlasiť s potrebou solidarity.** Všetci s ňou súhlasia. Dokonca máme pocit, že ju praktizujeme v celej spoločnosti bez toho, aby sme si to pripomínali. Či svojimi daňami nepodporujeme nemocnice, sociálny systém, záchrannú službu a školy?

Súhlasíme so solidaritou, ktorú presadzuje Ježiš, ale keď sa na veci pozrieme bližšie, uvedomíme si, že často robíme pravý opak. Hoci máme dobrú vôľu, neraz odkladáme svoje chvályhodné úmysly, a potom sa neuskutočnia. Ako v prípade ryby, ktorej chýbala voda a ktorej mudrc odpovedal: „Pôjdem za kráľom a požiadam ho, aby odklonil rieky na západ, aby ti voda mohla prísť v ústrety.“

Treba však uznať, že to nie je len naša vina. Žijeme v spoločnosti, ktorej dominuje čas. Každá udalosť má svoj časový interval. Kalendáre máme plné na mnoho dní či týždňov vopred. Voľného času niet nazvyš. Keď sa stane niečo nečakané, nevieme, ako to riešiť. Odložíme to do úzadia a povieme si, že o tom budeme premýšľať neskôr.

A keď si už konečne nájdete čas, je neskoro. Podobne ako **keď ryba nemá v správnej chvíli dostatok vody, je už neskoro.**

Som prvý, koho sa to týka. Niektorí prežívajú vážnu skúšku, chcel som mu zavolať či aspoň napísať správu, no odložil som to a... napokon to zabudol urobiť. Teraz je už neskoro: skúška sa skončila.

My v Európe máme hodinky, no nemáme čas. Priateľ, ktorý veľa precestoval, mi povedal, že v Afrike to je vraj inak. **Afričania nemajú namiesto srdca stopky. Ľudský aspekt pre nich zostáva dôležitý.** Neváhajú vyhľadať rodinu a zostať s ňou celú noc, hoci na druhý deň pracujú.

Iste, nemôžeme automaticky preniesť mentalitu z jedného miesta či kontinentu na druhé. Všetci máme svoju kapacitu a limity, ktorým sa musíme prispôbiť.

Ako však zabezpečiť, aby najdôležitejšie prejavy solidarity, ktoré často nie sú vopred programovateľné, neskončili ako ryba, ktorá nedostala vodu, ktorú potrebovala?

Ako prvý je zrejme potrebné **prehodnotiť naše priority** a medzi dôležité termíny naplávať aj čas na

seba, stíšenie. A zachovávať ho. Takýto **čas, keď stretáme Boha i seba samého môžeme pripodobniť otvorom, umožňujúcim nám dýchať a tkp. „vystrčiť nos z vody“.** Umožňujúcim nám všimnúť si, čo naozaj stojí za to: **vidieť náš život pred Bohom, našu rodinu pred Bohom, iných pred Bohom.** Takto môžeme byť viac k dispozícii ich skutočným potrebám. Neočakávané už nie je neznesiteľné.

Druhým bodom je nahradiť potešenie radosťou. Dovoľte vysvetliť to: **potešenie je dočasné.** Máme radosť z návštevy koncertu, dobrého futbalového zápasu, z toho, že robíme niečo, čo nás baví. **Potešenie samo o sebe nie je zlé. Keď sa však stane najvyšším cieľom, zničí to náš život.**

Radosť bojuje v inej kategórii. Je trvalá. Vzniká v stretávaní sa s ostatnými. Zastaviť sa, objaviť príležitosti a budovať krajší svet, si vyžaduje čas. Dáva nám to pocit úspechu.

Ak si urobíme miesto vo svojom programe a budeme hľadať radosť, ktorá stretáva druhých, potom nám Ježiš jedného dňa povie: Bol som chorý a ty si ma navštívil. Bol som hladný a ty si mi dal jedlo. Bol som smädný a ty si mi dal napíť. Ako ľudí po pravici

z podobenstva nás prekvapí, že sme pomohli samotnému Ježišovi. Ale práve to sa stane. Amen.

Použitím myšlienok Daniela Gnaegiho: [Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)